

कमिहरो मलमो मेदकुञ्जैति श्राजिहोचः ।
 नैकात्रादिति इत् । यथा चीत्तम् ।
 “मधुकैटभयोराखीकैटवै परिमुता ।
 तेनयं मेदिनी देवी प्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः ॥”
 मेद्यतीति वा मेदिनी इन्धिया खिदि यद्वादि-
 त्वास्मिन् । इति तद्वीकायां भरतः ॥ (एतन्नाम-
 निरुक्तिर्यथा, देवीभागवते । १ । ६ । ८३-८४ ।
 “गतप्रागौ तदा आतौ दानवौ मधुकैटभौ ।
 सागरः सकलो व्याप्तस्तदा वै मेदया तयोः ॥
 मेदिनीति ततो जातं नाम पृथ्वाः समन्ततः ।
 अमस्या नृत्तिका तं कारयेन सुनीश्वराः ॥”
 अपि च । तत्रैव । ३ । १३ । ८ ।
 “मधुकैटभयोर्मैदः संयोगान्मेदिनी स्मृता ।
 धारणाच्च धरा प्रोक्ता पृथ्वी विस्तारयोगतः ॥”
 तस्या उत्पत्तिर्यथा,—
 “श्रूयतां वसुधाजन्म सर्वमङ्गलकारणम् ।
 विभ्रनिन्नकरं पापनाशनं पुण्यवर्धनम् ॥
 अहो केचिद्ददन्तीति मधुकैटभमेदवा ।
 बभूव वसुधाजन्म तद्विरुद्धमतं इदम् ॥
 ऊचतुस्तौ पुरा विष्णुं तुष्टौ युद्धेन तेजसा ।
 आवां वध न यन्तोर्वी पायसा संहृतेति च ॥
 तयोर्ज्योषणकालेन प्रवृत्त्या सा भवेत् स्फुटम् ।
 ततो बभूव मेदश्च मरकत्स्थान्तरं तयोः ।
 मेदिनीति च विख्यातेत्युक्ता येत्तन्मतं इदम् ॥
 अलधौता कशा पूर्वं वहिंता मेदसा यतः ।
 कथयामि च तन्मन्म सार्धकं सर्वसम्मतम् ॥
 पुरा श्रुतं यत् श्रुत्युक्तं धर्मवक्त्राच पुष्करे ।
 महाविराट्शरीरस्य जलस्यस्य चिरं स्फुटम् ॥
 मजो बभूव कालेन सर्वज्ञापको ध्रुवम् ।
 च च प्रविष्टः सर्वेषां तल्लोन्नां विषरेषु च ॥
 कालेन महता तस्माद्बभूव वसुधा तुने । ।
 प्रत्येकं प्रतिजोन्नाच जूपैषु सा स्थिरा स्थिता ॥
 आविभूता तिम्रोभूता सा जले च पुनः पुनः ।
 आविभूता खटिकावे तन्मलोपर्यवस्थिता ।
 प्रकथे च तिम्रोभूता जलाभ्यन्तरवस्थिता ॥”
 इति श्रीमद्भगवद्गीते प्रकृतिसखे नारायणनारद-
 संवादे पृथिव्युपाख्याने ७ अध्यायः ॥
 मेदिनीद्रवः, चि, (मेदिन्याः द्रवः ।) घृणिः । इति
 त्रिकाख्येयः ॥
 मेदुरः, चि, (मेद्यति जिह्वतीति । मिद् + “भङ्ग-
 भावमिदो घुरच्” ॥ ३ । २ । १६१ । इति घुरच् ।)
 अतिशयसिद्धिः । तत्पर्यायः । सान्द्रसिद्धिः । २ ।
 इत्यमरः । ११ । ३० । (यथा, गीतगोविन्दे । ११ । १ ।
 “मेधैर्मैदुरमन्तरं वनभुवः श्यामास्तमाजहमे-
 नक्तं भीरुचर्यं तमेव तदिदं राधे । यद्दं प्रापय ॥”)
 मेदुरा, स्त्री, (मेदुर + टाप् ।) काकोली । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोः स्थाः काकोली-
 शब्दे ज्ञेयाः ॥)
 मेदोर्ष, स्त्री, (मेदवी जायते इति । चन् + षः ।)
 अस्त्रि । इति राजनिर्घण्टः ॥
 मेदोद्गवा, स्त्री, (मेदाद्गवोः स्थाः ।) मेदा । इति
 राजनिर्घण्टः ॥

मेदोन्मः पुं, (मेदोवहुलः अन्मः ।) वर्णवङ्करजाति-
 मेदः । इति जटाधरः ॥ (यथा, मनुः । ११ । ० । ४८ ।
 “मेदोन्मुचुमुमद्गनामारख्यपगुहिसनम् ॥”
 कश्चित् मेदान् इत्यपि पाठः ।)
 मेदोवती, स्त्री, (मेदोः स्थाः अस्तीति । मेदस् +
 मतुप् । मस्य वः ।) मेदा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (मेदोविशष्टे, त्रि ॥)
 मेध, ऋ च वधमेधासङ्गेषु । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (भा०-उभ०-वधे सक०-अन्वय अक०-सेट् ।)
 ऋ, अमिमेधत् । च, मेधति मेधते । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 मेधः, पुं, (मेध्यते वध्यते पन्थादिरञ्जति । मेध +
 चन् ।) यज्ञः । इति जटाधरः ॥ (यथा, महा-
 भारते । १ । १२३ । ३६ ।
 “ग्रामयोश्च महीपातानेष जित्वा महाबलः ।
 भाटभिः संहितो वीरस्त्रीन् मेधाणाहुरिष्यति ॥”
 हविः । इति ऋग्वेदे । १० । १०० । ६ । मन्म-
 भाख्ये सायणः ।)
 मेधा, स्त्री, (मेधते सङ्गच्छते अस्यामिति । मेध +
 “घिङ्गिदादिभ्योऽङ्” ३ । ३ । १०४ । इत्यङ् ।
 टाप् ।) धारणावती बुद्धिः । इत्यमरः । ११ । ५ । १९ ॥
 धारणाशक्तियुक्ता धीर्मैधा मेधते सङ्गच्छतेऽस्यां
 सर्वं बहुश्रुतं विषयीकरोति इति वा मेधा मेध-
 च सङ्गे मेधायां सेमक्तात् सरोरिष्यः आपवबहु-
 श्रुतविषयीकरणं धारणा यदुक्तं धारणा बुद्धि-
 र्गणविशेषः इति ॥ इति भरतः ॥ ३० ॥ (यथा,
 सुखकोपनिषदि । ३ । २ । ३ ।
 “नायमात्मा प्रवचनेन ज्ञायी
 न मेधया न बहुना श्रुतेन ।
 यमेवैष दृश्यते तेन जभ्य-
 क्तस्यैव आत्मा विदृश्यते तन् खाम् ॥”)
 मेधाकरं औषधं यथा,—
 “शुद्धपुष्पो वचा सोमा ब्राह्मी ब्रह्मसुवर्चजा ।
 अभया च गुडुची च अटक्यकवाङ्गुची ।
 यत्तैरचसमैर्भागैर्हतं प्रश्यां विपाचयेत् ॥
 कण्टकायां रसं प्रश्यां दृढत्वा च समन्वितम् ।
 एतद्ब्राह्मीहृतं नाम स्मृतमेधाकरं परम् ॥”
 इति गार्ङ्गे १६८ अध्यायः ॥ ३० ॥
 मेधाकरगयो यथा । सतताध्ययनम् । तत्त्व-
 ज्ञानकथा । अष्टतन्त्रशास्त्रावलोकागम् । सद्दि-
 चाचार्यसेवा च । इति पुराणम् ॥ (इत्यप्रणा-
 पतिकन्याविशेषः । यथा,—
 “कीर्तिलक्ष्मी घृतिर्मैधा पुष्टिः अह्ना क्रिया
 मतिः ॥”
 इति वङ्गपुराण्ये गजमेदनामाध्याये ॥
 धनम् । इति निचयः । २ । १० ॥ “मिध मेध
 सङ्गमे च । चकारात् हिंसामेधयोश्च । मिधिः
 सङ्गत्वर्थः । इति माधवः । चन् । सङ्गच्छतेऽनेन
 सर्वं तद्वता हिंस्यते वा तदान् चौरादिभिः
 ज्ञानि चैवार्थकारणात् इति महाभारतम् ॥
 यथा, मतौ धीयते अर्चयितव्यं रचितव्यं हातव्य-
 मिति धनवता बुद्धौ धनं धाम्यते । तच्च मति-

शब्द-उपपदे धातोः चर्षे कविधानम् इति
 कः । प्रयोदरादित्वात् मतिशब्दस्य मेभावः ।”
 इति तद्भाष्ये देवराजयज्वा ॥)
 मेधाः, [सु] पुं, (मेधते इति । मेघ् + असृन् ।)
 खायम्भुवमनुपुत्रः । यथा,—
 “अश्विप्रश्नाग्निवाहुश्च सद्यः सवल एव च ।
 ज्योतिष्मान् द्युतिमान् ह्यथो मेधा मेधातिथि-
 र्मसुः ।
 खायम्भुवस्यास्य मनोदृशेते वंशवर्धनाः ॥”
 इति मातृस्ये ६ अध्यायः ॥
 मेधाकृत, स्त्री, (मेधां करोतीति । क् + क्तिप् ।)
 सितान्वरशाकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ मेधा-
 कारके, त्रि ॥
 मेधाजित्, पुं, (मेधां जितवानिति । जि + क्तिप् ।)
 कात्यायनसुनिः । इति त्रिकाख्येयः ॥
 मेधातिथिः, पुं, (मेधायाः धारणावदुद्धिरतिथि-
 रिव ।) मनुसंहिताटीकाकृतम् । सुनिविशेषः ।
 यथा, श्रीभागवते । १ । १६ । १० ।
 “मेधातिथिर्वैवल आर्द्धधनो
 भरद्वाजो गौतमः प्रियलादः ॥”
 (प्रियव्रतपुत्रः स च शाकङ्गीपाधिपतिः । यथा,
 श्रीमद्भागवते । ५ । २० । २४—२५ ।
 “यस्मिन् हि शाको नाम महीरहः खल्वेव-
 चपदेशकः । यश्च ह महासुरभिगन्वत्तद्वीप-
 मनुवाचयति । तस्यापि प्रियव्रत एवाधिपति-
 नांवा मेधातिथिः ॥” ३० ॥ सप्रदश द्वापरयुगस्य
 श्रावः । यथा, देवीभागवते । १ । ३ । ३० ।
 “मेधातिथिः सप्रदशे त्रती स्यादृशे तथा ॥”
 प्रजापतेः कर्हमस्य पुत्रः । यथा, मार्कण्डेये ।
 ५३ । १५ ।
 “अधिधो मेधातिथिश्च वपुर्गाश्च तथापरः ॥”
 दक्षसावर्कमन्वन्तरे सप्रवर्षीयामेकतमः । यथा,
 मार्कण्डेये । ६४ । ८ ।
 “मेधातिथिर्वसुः सन्नो ज्योतिष्मान् द्युतिर्मा-
 क्तया ।
 सप्रवर्षीऽथः सवलक्ष्यान्वो ह्यवाचनः ॥”
 गद्दीवशेषे, स्त्री । यथा, महाभारते । ३ ।
 २२१ । २३ ।
 “चर्मस्वती मही चैव मेधा मेधातिथिस्तथा ।
 तान्नावती वेचवती नद्यक्षिसोऽथ कौशिकी ॥”)
 मेधाचक्रः, पुं, (मेधया चक्र इव ।) काबिदासः ।
 इति त्रिकाख्येयः ॥
 मेधावती, स्त्री, (मेधा देयस्तेन अस्ति अस्त्वाः
 इति । मेधा + मतुप् । मस्य वः । डीप् । मेधा-
 वर्द्धकत्वात्स्वाकपालम् ।) महाज्योतिष्मती ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ मेधाविशष्टा च ॥
 मेधाविनी, स्त्री, (मेधास्याः अस्तीति । मेधा +
 “असुमायामेधास्यो विनिः” ५ । २ । १२१ ।
 इति विनिः । ततो डीप् ।) ब्रह्मण्यः पत्नी ।
 इति मेदिनी । ने, २०४ ॥
 मेधावी, [न्] पुं, (मेधास्त्वस्तीति । मेधा + “असु-
 मायामेधास्यो विनिः” ५ । २ । १२१ । इति